A°. 1837. N°. 101.

ZONDAG DEN 17den DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 14 December 1837.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, van den 13den dezer, No. 1237/1118, is aan den Heer N. ROJER, STADS HEEL- EN VROEDMEESTER alhier, verlof voor den tijd van *zes* maanden verleend geworden, en de OFFICIER VAN GEZONDHEID der 2de klasse, de Heer G. H. HONING, gequalificeerd, om gedurende de afwezigheid van den Heer N. ROJER, deszelfs functien waar te nemen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 14 December 1837.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, van den 13den dezer, No. 1238/1119, is vermits het overlijden van den *TWEEDEN SUBSTITUUT EXPLOICTEUR* PIETER BLOEDOORN, in deszelfs plaats benoemd, den *DERDEN SUBSTITUUT EXPLOICTEUR* ANDRIES DE RANDAMIE, en in diens plaats benoemd en aangesteld JACOB ABRAHAM ALEXANDER.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 14 December 1837.*

Alzoo de navolgende Personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, voor de na te melden Slaven, te weten:

NICOLAAS GERRIT VLIER qq. JAN CAREL TELTING JAN GERARDS ZOON, voor het Slavenkind *Sophia;* hem in eigendom toebehoorende.

ABRAHAM CAROLUS SACK, als Straatvoogd over- en voor de Slavin genaamd *Geertruida Maria Francina;* weleer toebehoord hebbende aan den Boedel FRANS van HARDERWIJK.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 13 December 1837.

Aan den Chirurgijn Majoor bij de Schutterij van *Paramaribo* N. ROJER, verlof naar *Curaçao* verleend zijnde, zoo is door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, bij Gouvernements-Order van heden, No. 342/32, bepaald, dat gedurende de afwezigheid van den Heer N. ROJER, uit deze Kolonie, de dienst van Chirurgijn Majoor bij de Schutterij alhier, zal worden waargenomen door den Stads-Geneesheer J. GROESBEEK.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 15 December 1837.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 344/33, bepaald:

§ Dat de thans bestaande Schutters raad, op ultimo dezer maand, geacht zal worden *eervol* gedefungeerd te hebben.

§§ Dat de 2de Luitenant van de Schutterij N. G. VLIER, thans bij den Schuttersraad als Griffier fungerende, geacht zal worden uit laatst genoemde betrekking met ultimo dezer maand *eervol* ontslagen te zijn.

§§§ Dat de bij art. 92 van het Reglement voor de Schutterij alhier, bedoelde Schuttersraad voor het jaar 1800 Acht en Dertig, bestaan zal uit de Heeren:

Kapitein Adjudant J. HELB, als *President.*

1e. Luitenant E. J. S. STUGER
2e. Luitenant H. J. H. WITTERING
Sergeant Majoor H. W. VARENHORST
Sergeant J. E. WESENHAGEN
Korporaal R. H. BRAAM, en
Schutter N. M. BENDER
} *als Leden.*

§§§§ Dat de functien van Griffier bij voornoemden Raad, gedurende 1838, zullen worden waargenomen door den Kapitein Kwartiermeester bij de Schutterij H. BENJAMINS.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 13den dezer, het Schip *Suriname*, Kapt. R. van der Meij, hebbende 37 dagen reis; Passagiers: de Heeren H. A. Tirion, A. Umgewand, A. van Ommeren en D. Vogel.

Idem, het Schip *Helena Catharina*, Kapt. J. J. IJnsen, hebbende 60 dagen reis; — beide van Amsterdam.

Idem, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. J. Blackgrove, van Demerary; Passagiers: Mejufvrodwen C. de Vries en Kind W. de Vries, C. Runnels, P. Smith en de Heer N. Chapman.

Den 14den, de Fransche Schoener *l'Aurore*, Kapt. M. Giamo, van Cayenne, hebbende 3 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 13den dezer, het Schip *Koophandel*, Kapt. F. Popken, naar Middelburg en Rotterdam; lading: 292 vaten Suiker.

Den 15den, het Schip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. Klint, naar Amsterdam; lading: 478 vaten Suiker, 22 balen heele- en 2 dito gebroken Koffij en 23 balen schoone Katoen.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 12den October, het Schip *de Beurs van Amsterdam*, Kapt. C. van der Drift. — Idem, het Schip *Zaandam*, Kapt. L. H. Singer. — Den 22sten, het Schip *Maria Frederika*, Kapt. A. H. Hoff. — Den 28sten, het Schip *Amsterdam*, Kapt. C. Abrahams Jr. — Den 29sten, het Schip *Phœnix*, Kapt. J. C. Töpper. — Allen van hier.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 6 November 1837.*)

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, 27 *October*. Dezen middag ten een ure, heeft zich eene bezending uit de beide Kamers der Staten-Generaal naar Z. M. den Koning begeven, ten einde Hoogstdenzelven het volgende adres aan te bieden, ten antwoord strekkende op de Troonrede, uitgesproken bij het openen der op den 16den dezer geopende zitting:

SIRE!

Hadden wij gedurende eene reeks van jaren, steeds het geluk U. M. bij het openen onzer vergadering in ons midden te zien, smartelijk trof het ons Hoogstdeszelfs tegenwoordigheid daarbij thans te moeten missen. Grievend was ons de oorzaak, welke ons daarvan beroofde; en diep betreuren wij het verlies eener, om hare edele deugden en hoedanigheden hoogstgeëerbiedigde en beminde Koniegin, wier verscheiden het Koninklijk Huis, en de Natie gelijkelijk in diepen rouw heeft gedompeld. Gewoon aan U. M. de wel verdiende hulde aan te bieden van onzen eerbied en liefde, voelen wij ons heden gedrongen die van onze innige droefheid daarmede te verbinden, en aan U. M. die gezindheid te betuigen, waarin ieder Nederlander deelt. De Vorstin, ons door den dood ontrukt, zal even onvergetelijk in elks aandenken zijn als zij bij haar leven aan aller harten dierbaar was.

Dan terwijl wij met weemoed hierbij verwijlen vergeten wij niet dat U. M. aan de geheele Natie steeds het voorbeeld heeft gegeven van kalme onderwerping aan Gods alwijs bestuur en van onwrikbaar vertrouwen op hetzelve; en wij twijfelen niet of deze zelfde gevoelens zullen ook bij het dragen van dit leed U. M. tot krachtige steun verstrekken.

Met genoegen vernemen wij dat U. M. van de Vreemde Mogendheden steeds blijken ontvangt van vriendschap, en dat eene onlangs gesloten overeenkomst de scheepvaart tusschen Nederland en Pruisen, heeft geregeld. Wij hopen dat dezelve spoedig door schikkingen, den handel betreffende, zal worden gevolgd, tot uitbreiding onzer betrekkingen, met de Staten van het Duitsche tolverbond, waarbij Nederland zoo veel belang heeft; en dat ook het uitzigt op een tractaat van handel en scheepvaart met Groot-Brittanje spoedig zal worden verwezenlijkt.

Het smart ons, dat wij nogmaals zijn te leur gesteld in de hoop op eene vereffening van het Belgische vraagstuk en op de afdoening van geschillen, wier spoedige einde eene klimmende behoefte voor het Vaderland is geworden. De verzekeringen, ons door U. M. gegeven, dat Hoogstdezelve op alle middelen en gelegenheden aandachtig blijft, om tot de gewenschte beëindiging te geraken, waren ons daarom hoogst aangenaam. De Staten-Generaal verlangen vurig dat Uwer Majesteits pogingen weldra met eenen gunstigen uitslag mogen worden bekroond. Met belangstelling zien wij de openingen te gemoet ons door U. M., omtrent den gang der staatkundige gebeurtenissen toegezegd.

De blijken van verknochtheid door U. M. op Hoogstdeszelfs reize, in den loop van dit jaar, ontvangen, zijn de bewijzen der liefde, welke het Nederlandsche volk aan zijnen Koning verbindt, en de belooning der onvermoeide pogingen voor U. M. om het geluk en de welvaart van het vaderland te bevorderen.

Beschouwen wij met U. M. den algemeenen toestand der bronnen van ons bestaan dan verblijden wij ons over hetgeen dezelve bemoedigends opleveren door den voortgang der nijverheid; de toenemende levendigheid op sommige punten van handel en scheepvaart; de niet onvoordeelige uitkomsten, welke de visscherijen belooven, alsmede den over het algemeen bevredigenden uitslag van den landbouw.

Wij hopen dat de ramp, welke de veeteelt in enkele provincien treft, weldra moge wijken. Aangenaam was het ons te vernemen, dat in de veroorzaakte schade, thans zoo veel mogelijk van regeringswege wordt voorzien.

Verbeteringen in onzen waterstaat, in onze vaarten en wegen, eene meer bespoedigende gemeenschap met den Rijn, staan met onze inwendige welvaart in het naauwste verband. U. M. heeft die tot het onderwerp van een bepaald onderzoek gesteld Wij zullen de maatregelen daartoe betrekkelijk, tot welke onze medewerking mogt ingeroepen worden, zorgvuldig overwegen.

Wij erkennen met dankbaarheid als een zegen des Allerhoogsten, dat, terwijl andere landen door ziekten zwaar geteisterd werden, ons vaderland daarvan verschoond mogt blijven.

Wij verheugen ons over de in onze overzeesche bezittingen heerschende rust en orde, inzonderheid over het toenemen der voortbrengselen van Neêrlands Indie, hetwelk van zoo grooten invloed op de welvaart van het Moederland is.

De aanvankelijke mededeeling van U. M opzigtelijk de geldmiddelen, wekte onze belangstelling op. Wij zullen de wets-ontwerpen betrekkelijk de financiële aangelegenheden des lands volijverig onderzoeken.

Wij beschouwen het als een voorregt dat te midden van de algemeene geld-crisis die zich elders heeft doen gevoelen, het openbaar vertrouwen bij ons is bewaard gebleven.

U. M. wijst ons op het naderende tijdstip, wanneer de nieuwe Nederlandsche wetgeving in volle werking zal kunnen worden gebragt. De Staten Generaal die in de eindelijke bevestiging dezer hoogst aangelegene zaak het levendigst belangstellen, durven ook vertrouwen dat de invoering der regtelijke magt in den loop van het volgende jaar zal plaats hebben. Zij zien de wetsontwerpen, die daartoe nog moeten leiden reikhalzend te gemoet.

Onze gewone werkzaamheden thans hervattende, zullen wij met dezelfde bedoelingen, die ons steeds bezielden, alle onze pogingen aanwenden, ter bevordering van het heil des volks, hetwelk wij geroepen zijn te vertegenwoordigen.

Wij zullen daartoe met U. M. uit al ons vermogen trachten mede te werken, en daarbij met vertrouwen den zegen des Allerhoogsten blijven verbeiden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 *November.*

Het *Journal du Commerce* behelst de volgende bijzonderheden nopens het beleg en de bemagtiging van Konstantine, uit eenen particulieren brief van Toulon, dd. 29 October:

——— Op den dag van den 7den waren de werken der artillerie en genie genoeg gevorderd om te Mansoura, op de plathoogte van Sidi-Mabrough twee batterijen van 4 stukken geschut ieder en eene batterij van 4 mortieren op te stellen.

De kogels konden dus van ter zijde op de stad geschoten worden, en den muur treffen die aan het uiteinde der rotsen, nabij de poort Bab-el-Gabir begint, en zich uitstrekt tot de poort Bab-el-Djedid, maar de 18- en 24 ponders stonden op 1200 mètres van dit punt, en konden alleenlijk de belegerden verontrusten, zonder hen veel kwaad te doen; de mortieren, daarentegen, waren genoeg nabij in de batterij gesteld, en de bommen midden in de stad te werpen, en groote vernielingen aan te rigten.

Gedurende deze voorbereidende operatien, hadden de werklieden het vuur der belegerden door te staan, en de batterij van de poort d'El Cantara deed hen eenige verliezen ondergaan. Den 9den kon eindelijk onze artillerie met kracht hun vuur beantwoorden, in weerwil van den wind en de regens, die van 7 tot 10 onafgebroken hebben geheerscht.

Terwijl de werken aan de batterijen van Mansoura voleindigd werden, namen de 1ste en 2de brigaden, aangevoerd door den Hertog de Nemours en den generaal Trezel, hare stelling op de plathoogte van Koudiat-Aty, werwaarts met groote moeite het zware belegeringsgeschut werd vervoerd; men had den Oued-Rummel over te trekken, en de regens hadden het terrein zoo week gemaakt, dat men vijftig paarden bezigen moest om één stuk voort te trekken.

Den 9den voegde de brigade-Rulhières zich tot de beide voorgemelden op Koudiat-Aty; onverhoeds werd zij door eene, uit de stad vallende kolonne van 3 à 4000 Kabailen aangetast, en op dit punt greep een hevig gevecht plaats. De hertog de Nemours rukte met een gedeelte zijner brigade voor, en dwong de Arabieren schielijk naar binnen te trekken.

Den 10den duurde op de plathoogte van Sidi-Mabrough het vuur steeds voort, maar de belegerden hadden alle hunne strijdkrachten te genover Koudiat-Aty vereenigd, alwaar de voorname aanval moest geschieden; hun vuur werd bij uitnemendheid wèl bestuurd, en de mineurs en artilleristen hadden al hunne dapperheid en standvastigheid noodig, om, onder het vuur der plaats de eerste batterij op te stellen, achter eene borstwering van slijkige aarde welke men met ongehoorde moeite had opgerigt. De soldaten hadden reeds veel geleden, en een oogenblik vreesde men, dat de expeditie hetzelfde lot, als die van het jongstleden jaar zoude hebben. Men had zich te verdedigen tegen de linie van batalje der Arabieren van buiten, en het vuur der vesting te beantwoorden; de troepen stonden sedert 3 dagen onder stortregens in den modder.

Den 11den opende de batterij van Koudiat-Aty haar vuur, maar zij lag niet nabij genoeg, om spoedig bres te schieten, weshalve de genie en de artillerie in een oogenblik van geestdrift en bewonderenswaardige vermetelheid tot op geweerschotsafstand van de wallen voortdrongen, en ondanks het hevigste vuur met behulp der tirailleurs en het 3de Afrikaansche bataljon de tot het plaatsen der nieuwe batterij benoodigde aardwerken tot stand bragten; den volgenden dag ten 12 ure had die nieuwe batterij eene groote bres geschoten.

Het was in deze vooruitgeschoven batterij, dat de generaal Damremont den roemrijken dood vond en twee andere generaals eervolle wonden ontvingen.

Gedurende den noodlottigen dag van den 12den was het een ieder, aanvoerder en soldaat, klaar, dat men ten allen prijs de stad des anderendaags moest meester worden, indien men niet door het vijandelijke kanon- en snaphaanvuur, de ziekten en ontberingen langzamerhand wilde omkomen; men vatte dus een manhaftig besluit, en in het leger hoorde men de woorden: »Overwinnen of sterven; de stad bemagtigen of sneven in de bres."

Na eene hevige kanonnade, die den ganschen nacht van den 12den voortduurde, en welke door het geschut uit de stad nadrukkelijk werd beantwoord, hield het gebulder der vuurmonden op, en verschenen onze strijders op hetzelfde oogenblik in de bres en hielden zich daar staande, ongeacht de pogingen, die door de belegerden werden aangewend om hen daaruit te verdrijven; daar was het, dat de kolonel Lamoricière, nadat hij de helft zijner Zouaven en zijne officieren, met uitzondering van vier, dood of gekwetst rondom zich had zien vallen, door twee geweerkogels werd getroffen; dat de kolonel Combes voor Frankrijk ging verloren; dat zoo vele andere dappere officieren het leven lieten.

De Arabieren verdedigden zich binnen de van schietgaten voorziene huizen; een detachement der genie droeg zakken buskruid aan, die bestemd waren om de huizen te doen openspringen; maar ten gevolge eener onbegrijpelijke noodlottigheid had eene ontploffing plaats, waardoor de vijand een kortstondig voordeel en ons een verlies van omtrent 200 man aan dooden en gekwetsen werd toegebragt. Dit voorval bragt een oogenblik aarzeling te weeg; de Arabieren zouden reeds de bovenhand herwinnen, toen ter gelegener stond versterking aanrukte; de huizen werden hevig aangegrepen, en na vier uren vinnig, moordend vechtens, was de geheele stad in het bezit der Franschen; de plundering duurde tot aan den nacht, en werd, zoo men zegt, den volgenden dag voortgezet.

Men onderstelt dat de hertog van Nemours de magtiging verwacht, om Konstantine te behouden, dewijl hij het kommando over die plaats aan den kolonel Bernelle heeft opgedragen.

Van Achmet wordt niet veel meer gesproken, intusschen moet de generaal Valée onderrigt zijn van zijne stelling en van zijne ontwerpen; de Bey wordt gezegd op 10 mijlen afstands van Konstantine zich te bevinden waar hij vermoedelijk overweegt, wat hem staat te doen. Wanneer hij bekend is met onze weifelmoedigheid behoeft hij niet te wanhopen zijn gezag terug te erlangen en binnen zijne *schoone stad* terug te keeren, zoodra onze troepen haar zullen hebben ontruimd.

Men heeft te Konstantine 36 meerendeels onbruikbare stukken kanon gevonden, die naar Merdjez Ammar zullen vervoerd worden, wanneer men bevel tot den aftogt mogt ontvangen. In het tegenovergestelde geval zullen zij in bruikbaren staat hersteld en weder in batterij geplaatst worden.

ADVERTISSEMENTEN.

(37218) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels en Zaken; als:

Van JOHANNA MARIA WILHELMINA MATHOURNÉ, den 26 October 1837; de zich geabsenteerd hebbende SUSANNA ELISABETH NAHAR, den 3 November 1837; NICOLAAS SIMON VAN MEERTEN, den 8 dito; WORIE van BEUDEKER, den 11 dito; HENDRIK POTGIETER, den 11 dito; en AUGUST WILHELM GRÄEVE, den 13 dito; voorts van 76 kisten *RHIJNWIJN*, gemerkt P. H. A. aangebragt per Kapt. F. LANGE, en als onbeheerd overgegeven, den 14 dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 16 December 1837.

De Curator en Weesmeester,
W. H. LANS.

Derde Advertentie.

(39640) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels- en Weezen*, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als:

Van HENDRIK DAVID DANKMEIJER, (overleden den 27sten Julij 1837) den 19den Octotober 1837; ALEXANDER FORSIJTH, den 30sten November 1837 en ADRIAAN NIJS, den 7den December 1837.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 16 December 1837.

De Curator en Weesmeester,
W. H. LANS.

Eerste Advertentie.

(37792) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 22sten December 1837, des voormiddags ten *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven *Hope*, *Adam*, *Sandy*, *Winst*, *Dumfries*, *Pieter*, *Isaac*, *Adriaan*, *Simon*, *Bachus* en *Venus*; aankomende RICHARD WHITE.

Paramaribo den 16 December 1837.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

GEBROEDERS CORDUA

(39646) Hebben met de laatst gearriveerde Schepen de volgende Goederen ontvangen, en bieden dezelven tot *civiele* prijzen te koop, aan:

Alle soorten van Provisien, Champagne, beste Madera, Rhijnwijn, Chatau Margaux, Muscat Frontignak, Port Wijn, Roode wijn en Bier, Liqueuren, Cherry Brandy, Porter en Ale, Fransche Vruchten op Brandewijn, Eau de Cologne, Olij, *Spermecety Kaarsen*; Bielefelder- Warendorper Huismans- en Osnabrugs Linnen, Creas, Estopille, Beddetijk, witte en grijze Dril, gekleurde Broeken, gekleurde Damast voor overtreksel van Stoelen en Tafels, Tafelkleeden, Damast Tafel Garnituren, Pool en Vriesch Bont, een geheel assortiment Schoenen en Hoeden, Parapluis, Zwitsersche Manufacturen, zijde Foulards en zwart zijde Halsdoeken; Neger Duffels en Hoeden, Tondeldoozen, Spiegels, Naalden en Hoeken, Breeuwwerk, geelhegte Houweis, enkelde en dubbelde Dommekrachten, Hoepels; Laken, Flanel, gemaakte Jassen en Rokken, Lakke reis Etuis en scheer dito, Haver, Kurken, Duitsche Boeken en Pijpen, Glaswerk, Bijouterien en veel andere Goederen meer.

Te Koop:

(17256) Het *HUIS* en *ERF* aan de *Krommeling Straat* op *Combé*, La. A. No. 88; te bevragen bij B. HESSELING; wonende aan de *Groote Rijweg* No. 6.

(38228) Kapt. F. LANGE, voerende het Schip *Nicolaas Wilsen*, is voornemen den 20sten dezer, deszelfs terug reis naar *Amsterdam* aan te nemen.

Paramaribo den 16 December 1837.

(39190) Kapitein R. VAN DER MEIJ, voerende het Schip *Suriname*, voornemens zijnde tegens ultimo Februarij e. k., de terug reis naar *Amsterdam* aan te nemen, biedt gemelde Bodem ter inlading van *SUIKER* en *KATOEN* aan Heeren Planters, Koopliedent en verdere Ingezetenen, is voorzien van eene Polis voor Assurantie, ad, $1\frac{1}{2}$ pCt.

Paramaribo den 16 December 1837.

(39644) Kapitein S. IJ. PARMA, voerende het Schip de *Drie Gebroeders*, voornemens zijnde tegens ultimo Februarij e. k., de terug reis naar *Amsterdam* aan te nemen, biedt gemelde Bodem ter inlading van *SUIKER* en *KATOEN*, aan Heeren Planters, Kooplieden en verdere Ingezetenen.

Paramaribo den 16 December 1837.

(39647) SCHUIJT DE MONTEL vertrekt.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.